

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Карбовська Любов Олександрівна Формування маркетингової стратегії підприємства – перевізника вантажів.....	165
Кобрицький Всеволод В'ячеславович Оптимізація навчальних програм і планів підготовки майбутніх менеджерів міжнародного туризму.....	168
Козакевич Ірина Олегівна Перспективи суспільно-політичного розвитку в Україні через призму франкфуртської критичної теорії	171
Козлова Алла Іванівна Напрями активізації інноваційної діяльності в Україні.....	174
Колпаков Виктор Михайлович Мышление как ведущий фактор инновационного развития украинского общества	177
Костюк Тетяна Олександрівна Алгоритм розв'язання системної політичної кризи задля побудови конкурентоспроможної соціально-політичної держави Україна	181
Кулієва Катерина Зіядівна Взаємозв'язок оцінки ефективності соціального управління і цінностей як методологічна проблема	183
Лисенко Сергій Олексійович Положення основних галузей права щодо інформаційної безпеки підприємств в Україні.....	186
Лісовська Юлія Петрівна Концепція превентивних заходів в системі інформаційної безпеки України: адміністративно-правовий аспект	189
Масловська Олена Миколаївна Історичні передумови становлення політичного консенсусу у процесі формування дієздатної моделі культури парламентської діяльності.....	192
Медвідь Федір Михайлович, Твердохліб Анатолій Іванович, Шевчук Поліна Олександрівна, Чорний Едуард Володимирович Місцевий суд як основна ланка системи судів загальної юрисдикції	195
Михайлюк Інна Володимирівна Порівняльний аналіз результатів сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів.....	198
Міхатуліна Олена Миколаївна, Селевич Тетяна Олександрівна Юридична відповідальність за порушення прав на винахід	202
Нельга Тетяна Олександрівна Творчість у вільний час: праця чи самореалізація?	205
Нич Тамара Володимирівна Соціальний діалог як інноваційний ресурс розвитку суспільства	207
Новальська Надія Іванівна Ключові показники діяльності як інструмент узгодження цілей та оцінки результативності функціонування підприємства.....	209
Ольшанська Олена Петрівна, Мороз-Ольшанська Надія Володимирівна Соціокультурне значення сучасних масових видовищ в Україні	212

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ СФОРМОВАНOSTІ ДІАЛОГІЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

Формування діалогічної компетентності майбутніх психологів у процесі професійної підготовки зумовлює необхідність побудови формувального експерименту з розробкою та впровадженням спеціалізованої тренінгової програми спрямованої на розвиток діалогічної компетентності, а також передбачає перевірку ефективності здійснених психологічних впливів з подальшим формулюванням висновків.

Формувальний експеримент проведено протягом 2014–2015 рр. на базі Рівненського державного гуманітарного університету.

У дослідженні взяли участь 96 осіб, з яких 48 осіб склали експериментальну групу та 48 — контрольну групу (ЕГ1–24 студенти першого курсу, ЕГ2–24 студенти третього курсу, КГ1–24 студенти першого курсу, КГ2–24 студенти третього курсу).

Статистичне опрацювання результатів дослідження здійснювалося за допомогою комп'ютерного пакету SPSS for Windows (версія 17.0).

Порівняльний аналіз результатів впровадження *програми тренінгу діалогічної компетентності* засвідчив її ефективність щодо формування.

Представлені результати відображають рівні сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів та її структурних компонентів.

У наведених в табл. даних показано результати порівняльного аналізу діагностичних зрізів до й після формувального експерименту в експериментальній і контрольній групах, яке здійснювалося за критерієм χ^2 та G-критерієм знаків.

Таблиця 1

Рівні сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів до та після формувального експерименту

Рівні сформованості діалогічної компетентності	Показники рівня сформованості діалогічної компетентності (кількість досліджуваних, у %)							
	До формувального експерименту				Після формувального експерименту			
	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2
низький	12,5	16,7	16,7	12,5	0,0	12,5	4,2	12,5
середній	45,8	45,8	45,8	54,2	37,5	50,0	37,5	58,3
високий	41,7	37,5	37,5	33,3	62,5	37,5	58,3	29,2

де, ЕГ1 — студенти першого курсу, ЕГ2 — студенти третього курсу, КГ1 — студенти першого курсу, КГ2 — студенти третього курсу (у випадку контрольної групи пройшло 3 місяці після первинного тестування)

Згідно порівняльного аналізу результатів, поданих у табл. 1, до формувального експерименту (І зріз) між *експериментальною* й *контрольною* групами відсутні істотні відмінності у рівнях сформованості діалогічної компетентності ($p > 0,05$). Результати після формувального експерименту (ІІ зріз) в експериментальних групах свідчать про наявність вираженої позитивної динаміки рівнів сформованості діалогічної компетентності (зміни статистично значущі на рівні $p < 0,05$; $p < 0,01$). У контрольних групах відмінності між рівнями сформованості діалогічної компетентності не є статистично значущими ($p > 0,05$).

Так, у цілому ЕГ1-студенти першого курсу мають вищий відсоток сформованості діалогічної компетентності, ніж ЕГ2-студенти третього курсу (62,5 % проти 58,3 % відповідно).

Таблиця 2

Рівні сформованості аналітико-прогностичного компоненту до та після формувального експерименту

Рівні сформованості аналітико-прогностичного компоненту	Показники рівня сформованості аналітико-прогностичного компоненту (кількість досліджуваних, у %)							
	До формувального експерименту				Після формувального експерименту			
	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2
низький	12,5	8,3	8,3	8,3	0,0	8,3	0,0	4,2
середній	45,8	54,2	50,0	54,2	37,5	58,3	37,5	62,5
високий	41,7	37,5	41,7	37,5	62,5	33,3	62,5	33,3

З табл. 2 випливає, що до формувального експерименту (І зріз) відмінності між *експериментальною* й *контрольною* групами у рівнях сформованості аналітико-прогностичного компоненту не є статистично значущими ($p > 0,05$). Після формувального експерименту (ІІ зріз) в експериментальних групах простежуються позитивні зрушення у рівнях сформованості аналітико-прогностичного компоненту (зміни статистично значущі на рівні $p < 0,05$). У контрольних групах відмінності між рівнями сформованості аналітико-прогностичного компоненту не є статистично значущими ($p > 0,05$).

Так, простежуються однакові показники високого рівня сформованості аналітико-прогностичного компоненту у двох групах різних курсів навчання ЕГ1-студентів першого курсу та ЕГ2-студентів третього курсу (62,5 % та 62,5 % відповідно).

Таблиця 3

Рівні сформованості мотиваційно-ціннісного компоненту до та після формувального експерименту

Рівні сформованості мотиваційно-ціннісного компоненту	Показники рівня сформованості мотиваційно-ціннісного компоненту (кількість досліджуваних, у %)							
	До формувального експерименту				Після формувального експерименту			
	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2
низький	20,8	16,7	12,5	12,5	4,2	16,7	0,0	12,5
середній	50,0	58,3	58,3	62,5	41,7	54,2	54,2	70,8
високий	29,2	25,0	29,2	25,0	54,2	29,2	45,8	16,7

Як впливає з даних, наведених у табл. 3 до формувального експерименту (І зріз) відмінності між *експериментальною* й *контрольною* групами у рівнях сформованості мотиваційно-ціннісного компоненту не є статистично значущими ($p > 0,05$). Натомість після формувального експерименту (ІІ зріз) в експериментальних групах спостерігається збільшення показників рівнів сформованості мотиваційно-ціннісного компоненту (зміни статистично значущі на рівні $p < 0,05$). У контрольних групах відмінності між рівнями сформованості мотиваційно-ціннісного компоненту не є статистично значущими ($p > 0,05$).

Так, у ЕГ1-студентів першого курсу мотиваційно-ціннісний компонент має вищий відсоток сформованості, ніж у ЕГ2-студентів третього курсу (54,2 % проти 45,8 відповідно).

Таблиця 4

Рівні сформованості операційно-поведінкового компоненту до та після формувального експерименту

Рівні сформованості операційно-поведінкового компоненту	Показники рівня сформованості операційно-поведінкового компоненту (кількість досліджуваних, у %)							
	До формувального експерименту				Після формувального експерименту			
	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2	ЕГ1	КГ1	ЕГ2	КГ2
низький	29,2	29,2	25,0	20,8	4,2	20,8	4,2	16,7
середній	62,5	58,3	66,7	66,7	45,8	70,8	62,5	70,8
високий	8,3	12,5	8,3	12,5	50,0	8,3	33,3	12,5

З табл. 4 випливає, що до формувального експерименту (І зріз) відмінності між *експериментальною* й *контрольною* групами у рівнях сформованості операційно-поведінкового компоненту не є статистично значущими ($p > 0,05$). Водночас після формувального експерименту (ІІ зріз) в експериментальних групах відбулось достовірне підвищення рівнів сформованості операційно-поведінкового компоненту (зміни статистично значущі на рівні $p < 0,05$; $p < 0,01$). У контрольних групах відмінності між рівнями сформованості операційно-поведінкового компоненту не є статистично значущими ($p > 0,05$).

Так, після впровадженого тренінгу рівень сформованості операційно-поведінкового компоненту у ЕГ1-студентів першого курсу вище, ніж у ЕГ2-студентів третього курсу (50,0 % проти 33,3 %).

Тенденція вищих показників сформованості діалогічної компетентності у студентів молодших курсів пояснюється не лише особистісними характеристиками та кращою мотивацією до навчання, але й віковими особливостями студентської молоді. Цілком ймовірно, що студенти старших курсів перебувають на етапі професійного становлення особистості, що свідчить про дещо нижчі їх показники.

Слід відмітити, що аналіз результатів дослідження рівня сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів, одержаних після проведення формувального експерименту, дає змогу зробити висновок про неодноразове відтворення ефекту у двох експериментальних групах, про що свідчить додаткове підтвердження ефективності впровадженого тренінгу.

Таким чином, порівняльний аналіз результатів сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів переконливо доводить можливість впливу на формування даної професійно значимої якості фахівця за допомогою активних методів навчання в системі фахової підготовки у ВНЗ, що забезпечує ефективність у досягненні ними відповідного рівня діалогічної компетентності у майбутній професійній діяльності.